

Iš Bhakti rasām ta sindhu, 1.1.17

***kleśa-ghnī śubhadā mokṣa-laghutā-kṣat sudurlabhā |
sāndrānanda-viśeṣāt mātā śrī-kṛpā ākarṣi ca sā ||17||***

kleśa-ghnī – sunaikina kančias; śubhadā – suteikia palankumą; mokṣa – išsivadavimą; laghutā-kṣat – padaro juokingu, menkaverčiu; sudurlabhā – sunkiai pasiekama; sāndrānanda – tirštą palaimą; viśeṣāt mātā – apreiškia sieloje, širdyje; śrī-kṛpā – Śrī Kṛpā; ākarṣi – patraukia; ca – taip pat; sā – ji;

Išskirtinės bhakti savybės yra:

1. **ji geba sunaikinti kančias;**
2. **ji suteikia palankumą;**
3. **ji sumenkina išsivadavimo vertę;**
4. **ji retai pasiekama;**
5. **ji apreiškia tirštą (koncentruotą) palaimą;**
6. **ir ji geba patraukti Kṛpā.**

1.1.18. Pirmas aspektas, bhakti galimybė sunaikinti kančias:

Kančios prigimtis yra triguba: nuodėmės pasekmė, nuodėmės sėkla ir neišmanymas.

1.1.19. Pirmiausia aptariamos nuodėmių pasekmės:

Yra dviejų rūšių nuodėmių pasekmės (nuodėmingų veiksmų poveikis): pasekmės, kurios bus patiriamos kituose gyvenimuose (aprāabdham) ir pasekmės, kurios patiriamos šiame gyvenime (prāabdham).

1.1.20. Čia yra pavyzdys iš Bhāgavatam vienuoliktos giesmės apie tai, kaip sunaikinamos visos aprāabdha pasekmės:

„Mano brangus Uddhava, pasiaukojimo tarnystė susijusi su Manimi yra kaip kaitri ugnis, paverčianti pelenais visą nuodėmingos veiklos kurą, kuris į ją dedamas.“ SB 11.14.19

1.1.21. Čia yra įrodymas iš trečios Bhāgavatam giesmės, kad bhakti sunaikina prāabdha pasekmes:

„Ką jau kalbėti apie dvasinį tobulėjimą tų, kurie mato Aukščiausią Asmenybę akis į akį; netgi tie, kurie gimė šunėdžių šeimose, bent kartą ištarę šventą Aukščiausiojo Dievo Asmens vardą arba kalbėdami apie Jį, klausydamiesi apie Jo žaidimus, nusilenkdami Jam ar netgi atsimindami Jį, iš karto tampa tinkamai pasirengę atlikti vedinius aukų atnašavimus.“ SB 3.33.6

1.1.22. Yra laikoma, kad gimti šunėdžių šeimoje yra žema kilmė ir dėl šios priežasties toks žmogus negali atlikti aukų atnašavimų. Nuodėmių pasekmės, dėl kurių šiame gyvenime žmogus gimsta tokios žemos kilmės šeimoje, yra vadinamos prāabdha nuodėme.

1.1.23. Padma Purāṇoje taip pat pasakyta:

„Kas užsiima bhakti Viešpačiui Viṣṇu, žingsnis po žingsnio sunaikinamos aprāabdha, kūṇa, bīja ir prāabdha-karmos.“

1.1.24. Iliustracija kaip bhakti sunaikina nuodėmės sėklas, materialius troškimus, yra pateikiama Bhāgavatam šeštoje giesmėje:

„Nors atlikdamas askezes, teikdamas labdarą, sekdamas įžadais ir praktikuodamas kitus panašius metodus žmogus gali neutralizuoti nuodėmingo gyvenimo pasekmes, ši dorybinga veikla negali išrauti širdyje glūdinčių materialių troškimų. Tačiau, jei žmogus tarnauja lotosinėms Dievo Asmens pėdoms, jis tuoj pat išsilaisvina iš viso šio užsiteršimo.“ SB 6.2.17

1.1.25. Toliau iliustruojama kaip bhakti gali sunaikinti avidyā (neišmanymą):

„Tarnaudami Viešpaties lotosinių pėdų piršteliams, bhaktai labai lengvai gali nukirsti neišmanymo mazgą, kuriame tvirtai susipynė nesuskaičiuojamos karmos (veiksmų) pasekmės. Tačiau tai labai sunku padaryti tuščiagalviams (bandantiems ištuštinti savo protą) jñāniam ir jogams. Kad ir kaip besistengtų sustabdyti juslių veiklą, jie negali to padaryti. Todėl geriau užsiimkite pasiaukojimo tarnyste Kṛṇāi, Vasudevos sūnui.“ SB 4.22.39

1.1.26. Padma Purāṇe oje taip pasakyta:

„Kaip miško gaisras sudegina demonę gyvatę, aukščiausias pasiaukojimas Viešpačiui greitai ir visiškai sudegina avidyā (neišmanymą) žinojimu (vidyā), kuris lydi bhakti.“

1.1.27. Antra išskirtinė uttama-bhakti savybė yra tai, kad ji suteikia palankumą. Apie tai:

Išminčiai paaiškino, kad palankumas (śubha) yra keturių tipų: mylėti visas gyvas esybes, būti patraukliu visoms gyvoms esybėms, turėti geras savybes ir laimėti, o taip pat kiti dalykai.

1.1.28. Pirmuosius du śubha tipus iliustruoja Padma Purāṇa:

„Visos gyvos esybės yra patenkintos tuo, kas garbina Viešpatį; jis taip pat patenkintas visais pasaulio gyventojais, judančiais ir nejudančiais.“

1.1.29. Bhakti suteikia gerąsias savybes ir kitus dalykus (sad-guṇādi):

„Kas be svyravimų pasišventė Dievo Asmeniui, valdo Viešpatį ir Jo pasekėjus, o taip pat visas jų gerąsias savybes. Bet kas nepasišventė Viešpačiui, visos jo savybės yra materialios ir menkavertės. Vedamas troškimų jis tiesiog siekia laikinų materialių objektų.“ SB 5.18.12

1.1.30. Bhakti suteikia laimę:

Yra trijų rūšių laimė: kylanti iš materialių dalykų, iš brahmano suvokimo ir iš Viešpaties.

1.1.31. Tantrroje yra pasakyta:

„Stulbinančios mistinės galios, materialūs malonumai, amžina laimė suvokus brahmaną ir amžina palaima tarnaujant Viešpačiui atsiranda iš pasiaukojimo (bhakti) Govindai.“

1.1.32 Hari-bhakti-sudhodajoje taip pat pasakyta:

„O dievų Viešpatie! Aš vėl prašau Tavęs, kad gaučiau tvirtą pasišventimą Tau. Bhakti yra vijoklis, suteikiantis arthą, dharmą, kāmą ir mokṣā, o taip pat laimę, patyrus Viešpatį.“

1.1.33. Bhakti sukelia nepagarbą išsivadavimui:

Kai širdyje atsiranda bent nedidelis potraukis Viešpačiui, keturi žmonijos siekiai – artha, dharma, kāmā ir mokṣā – pasidaro tarsi šiaudai, jiems gėda pasirodyti bhakti akivaizdoje.

1.1.34. Nārada-pañcarātra apie tai sako:

„Visos siddhi (tobulybės), kurioms vadovauja išsivadavimas, ir visi stulbinantys materialūs malonumai tarsi dievobaimingos tarnaitės eina paskui didžiąją deivę, kurios vardas Hari-bhakti.“

1.1.35. Bhakti labai sunku įgyti:

Bhakti sunku įgyti dėl dviejų priežasčių: net jei atliekama labai intensyviai, bet be potraukio, bhakti negalima pasiekti net ir po ilgo laiko tarpo; net jei atliekama su potraukiu, Kṛṣṇa praktikuojančiam nesuteikia bhakti iš karto.

1.1.36. Vienoje iš tantrų iliustruojama pirma bhakti retumo priežastis (praktikuojant be prisirišimo):

„Jñānos pagalba lengva pasiekti išsivadavimą, o materialius malonumus lengva pasiekti atliekant dorus darbus (puṇya), tokius kaip aukų atnašavimai. Bandydamas tūkstančius kartu žmogus gali pasišvęsti šiems tikslams. Tačiau negalima pasiekti bhāva-bhakti Viešpačiui net ir atliekant tūkstančius skirtingų sādhanų (nes āsakti taip ir neatsiras).“

1.1.37. Bhāgavatam aprašo antrą retumo priežastį:

„Mano brangus karaliau, iš tiesų visus Pāṇḍavų ir Yadu dinastijos narius išlaiko Aukščiausiasis Asmuo, Mukunda. Jis yra jūsų dvasinis mokytojas, garbinama Dievybė, draugas ir visos jūsų veiklos vadovas. Ką jau apie tai kalbėti, Jis netgi kartais tarnauja jūsų šeimai kaip pasiuntinys arba tiesiog tarnas. Tai reiškia, kad Jis dirba kaip paprastas tarnas. Siekiantys Viešpaties palankumo labai lengvai gauna iš Viešpaties išsivadavimą, bet jis ne visada suteikia jiems bhāva-bhakti.“ SB 5.6.18

1.1.38. Bhakti sudaryta iš ypatingos koncentruotos palaimos:

Palaima, kylanti iš brahmano patirties, sukauptos transe (samādhi) trukusiame pusę Brahmos gyvenimo, negali prilygti net vienam lašui iš bhakti laimės vandenyno.

1.1.39. Hari-bhakti-sudhodaya sako:

„O visatos guru, tiesiogiai regėdamas Tave aš plaukiuju tyrame palaimos vandenyne. Visa impersonalaus brahmano teikiama laimė yra tokia pat nereikšminga, kaip balutė karvės kanopos padarytoje duobutėje.“

1.1.40. Taip pat Bhāvārtha-dīpikoje pasakyta (10.88.11):

„Kai kurios sėkmingos sielos žaidžia saldžiame pokalbių apie Tave vandenyne ir taip patiria didžiausią palaimą. Jie mano kad laimė, kurią suteikia artha, dharma, kāma ir mokṣa, yra tokia pat nereikšminga, kaip šiaudai.“

1.1.41 Bhakti traukia Kṛṣṇą ir Jo palydovus:

Bhakti yra vadinama śrī-kṛṣṇākarṇī, nes Ji pririša Viešpatį prie premos ir užvaldo Jį Patį ir Jo palydovus.

1.1.42. Todėl Bhāgavatam vienuoliktoje giesmėje sako:

„Mano brangus Uddhava, nepriekaištinga pasiaukojimo tarnystė (prema-bhakti), kurią Man atlieka Mano bhaktai, Mane padaro pavaldžiu jiems. Kas užsiima mistine joga, Sāṅkhyos filosofija, dorybingais darbais, Vedų studijomis, askezėmis ar atsižadėjimu, negali Manęs taip valdyti.“ SB 11.14.20

1.1.43. Panašiai sako Nārada Bhāgavatam septintoje giesmėje:

„Mano brangus Mahārāja Yudhiṣṭhira, visi jūs, Pāṇḍavai, esate ypač sėkmingi, nes Aukščiausiasis Dievo Asmuo, Kṛṣṇa, gyvena jūsų rūmuose kaip paprastas žmogus. Didžios šventosios asmenybės tai labai gerai žino, todėl nuolat lankosi jūsų namuose.“ SB 7.10.48